

När väl publiken i Tallåsaulan blivit varm i kläderna hängde den med i Robert Wells Trios hyllningskonserter "A Tribute To Charlie" med både handklapp och fotstamp.

99,99% Charlie plus lite Robert och Luis

Det var inte alls fullt i Tallåsaulan i går kväll när Robert Wells gav en hyllningskonserter till sin mentor Charlie Norman, men den publik som var där belönade trion med stående ovationer.

"A Tribute to Charlie"showens repertoar bestod av låtar som alla var kopplade till, eller till och med skrivna av, Charlie Norman, och temat för kvällen var att hylla den store pianisten, som dog år 2005. Robert Wells själv kände Charlie väl, och hyllade Charlie som den stora pianist och goda vän han var.

Genom sitt bekväma och skämtsamma sätt pratade Robert Wells med publiken, och lät de närvarande lära känna honom genom att berätta historier och minnen. "Vår show är till 99,99% Charlie", sade Robert Wells skämtsamt. "Sedan är resten ren underhållning".

Robert Wells första kontakt, berättade han, med Charlie Norman var när han vid åtta års ålder fick en av Charlies skivor. Idag, år 2013, vet han att den skivan så småningom utvecklades till ett långt och minnesvärt samarbete och vänskap mellan de två pianisterna.

Whiskey eller keso

Bland annat berättade han om hur Charlie under en av deras första turnéer brukade kalla Robert Wells och orkestern för "Robert och Keso-orkestern", efter att den då relativt unge Robert inte kunde lära sig att dricka whiskey, utan levde ett mycket nyttigare liv än Charlie själv ansåg var nödvändigt. Han hade även ett smeknamn för deras egna samarbete, "Den gamle och håret", ett smeknamn som möttes av ett stort skratt av Tallåsaaulans publik.

Robert berättade även om hur han i unga år turnerat Sverige runt tillsammans med Robbie Williams, och fått uppleva hur man förstörde hotellrum och kastade ut tv-apparater som en riktig rockstjärna.

"Charlie försökte en gång leva upp till det, och slängde ut en klockradio." En anekdot som fick till följd att den då glada och uppslupna publiken uppgav ett stort och hjärtligt skratt.

Engagerade applåder

När första akten var slut, gick musikerna av scen till engagerat applåderande publik.

"Det är väldigt dåligt med folk." Sade Solweig Benediktssens i pausen, och hennes väninna Maud Mårtensson höll med innan hon lade till. "Fast de som är här, de stortrivs."

Robert Wells Trio bjöd på en salig blandning av svängig musik, och till en början var publiken trevande, men när de väl blev varma i kläderna uppstod flera spontana medklappningar i låtarna likaväl som rytmiska stamp med fötterna. Musikerna fick med sig publiken, som till slut stod för flera spontana medklappningar samt rytmiska stampningar i låtarna likaväl som stående ovationer, och de tre musikerna verkade stormtrivas uppe på scenen.

"Det går inte att sitta still", sade Sören Westberg, och hans sällskap höll engagerat med.

"Det är helt suveränt", tyckte Anna Larsson och Barbro Varberg. "Och det är otroligt synd att det inte är fler här."

Haraldsson på scen

Efter en tjugo minuter lång paus återvände Robert Wells Trio till scenen, och publiken välkomnade dem glatt. Men när så Robert efter ett par låtar ställde sig upp, var det för att välkomna ytterligare en musiker upp på scenen.

"För ett par år sedan lärde jag känna en fantastisk talangfull katrineholmare", sade Robert till publiken. "Och när vi väl är här, ska han självklart spela med oss. Välkomna Luis Haraldsson upp på scen!"

Och den unge pianisten Luis rev av två svängiga låtar tillsammans med Robert Wells trio, där Haraldssons solo möttes av likvärdiga applåder som Robert Wells.

"Förstå vilken talang!", sade Robert när Luis klev av scenen, och lade skämtsamt till. "Låt håret växa lite bara."

Sedan avfytrade han själv på piano ett förbluffande medley som innehöll allt från klassiska stycken som "Moonlight Sonata" och "Für Elise" till lite mer moderna visor som "Helan Går" och "My Bonnie", innan Robert Wells Trio återförändades. Robert avslutade leende kvällen med ett skämtsamt vitsord från Charlie.

"Sjung om Carola, dansa som Herreys, tänk på gud och tjäna pengar som fan." Sedan spelades en glädjefylld version av "Glory Glory Hallelujah", och konserten avslutades slutligen med stående ovationer som fyllde hela Tallåsaulan.

Text & Bild: Frida Gustafsson

